

wifi

Nr5 2021/2022

Witamy w piątym numerze!

Ta gazetka ma nietypowy temat i nietypowe artykuły. Musieliśmy użyć wyobraźni, by w pełni go zrealizować i uwzględnić każdy możliwy jego aspekt. Mam nadzieję, że spodoba się Wam to wydanie. Miłego czytania.

Redaktor naczelny - Alicja Łupińska

Tęcza

Tęcza to zjawisko meteorologiczne i optyczne, które ma postać wielobarwnego łuku. Powstaje ono w wyniku rozszczepienia światła widzialnego, jakie załamuje się i odbija w kroplach wody. Kiedyś z tym zjawiskiem kojarzył się skarb czy burza. Dziś patrząc na nie, mamy różne skojarzenia.

Źródło: bing.com

Zachwyty się wzmaga i dziecko intensywnie opracowuje plan dostania się na drugi koniec tęczy. Jednak wszystko pozostaje w strefie marzeń.

Do planu odnalezienia skarbu oczywiście dochodzą scenariusze przygód podczas podróży. A w miarę oglądania i czytania bajek, tęcza zyskuje nowe skojarzenia, znaczenia, symbole. To jedna z pierwszych rzeczy, jakie rysuje człowiek. Nie jest trudna do namalowania i ma pozytywny wydźwięk.

Symbole

W Biblii tęcza oznacza koniec potopu. Głównie we Włoszech jest symbolem pokoju. W buddyzmie oznacza stan przejściowy między fizycznością a duchowością. W judaizmie jest ona znakiem od Boga. W krajach germańskich symbolizuje urodzaj, a w Australii deszcz.

Tęcza ma naprawdę wiele symboli w różnych kulturach, krajach, religiach i oznaczają one zawsze coś dobrego. Samo przedstawienie tęczy jest przyjazne dla oka. Nic więc dziwnego, że została ona flagą środowisk homoseksualnych. Wiele osób ma za złe, że kolory dziś głównie kojarzą się z tym środowiskiem. Jednak należy najpierw przeanalizować historię, by zrozumieć, dlaczego tak się stało.

LGBTQ+

Flaga LGBT ma wiele lat historii. W 1977 roku Harvey Milk poprosił znanego amerykańskiego projektanta Gilberta Bakera o stworzenie symbolu gejowskiej tożsamości. Inspiracją stała się piosenka „Over the rainbow” Judy Garland. W ten sposób powstał symbol różnorodności i dumy z bycia queer.

Ośmiokolorowej flagi użyto po raz pierwszy na Paradzie Dnia Wolności Gejowskiej (Gay Freedom Day Parade) w San Francisco 25 czerwca 1978 roku. Pierwotnie jej kolory symbolizowały kolejno: **różowy – seks, czerwony – życie, pomarańczowy – uzdrawianie, żółty – słońce, zielony – naturę, turkusowy – sztukę, indygo – harmonię, a fioletowy – duchowość.**

Jej znaczenie wzrosło po zabiciu Harveya Milka - najbardziej znanego i znaczącego polityka otwarcie mówiącego o swojej homoseksualnej orientacji - w listopadzie 1978, gdy odbyły się masowe demonstracje na znak protestu (po zamachu na tego polityka). Przy tej okazji nastąpiło jednak zmniejszenie liczby kolorów flagi do siedmiu. Stało się tak na skutek braku tkaniny w kolorze różowym, gdy organizatorzy demonstracji chcieli zamówić ją w firmie Paramount Flag Company do masowej produkcji. Usunięcie kolejnego koloru (turkusowego) nastąpiło w celu uzyskania parzystej liczby pasów.

Tęcza dziś

Nie należy kojarzyć tęczy tylko i wyłącznie ze środowiskiem homoseksualnym, gdyż jest to błąd. Tęcza ma wiele znaczeń i jest powiązana z wieloma historiami. Symbolizuje ona przede wszystkim dobro i szczęście. Jej kolory mają różne znaczenia, ale są przedstawione obok siebie i tworzą niepowtarzalną całość. Różnorodność jest ważna. Na ziemi nie znajdzie się dwóch identycznych osób. Tak samo tęcza jest wszędzie różnorodnie przedstawiana i postrzegana.

Alicja Łupińska

Źródło: hiro.pl

Kolory w Kościele

To czy podczas Mszy Świętej w kościele katolickim kapłan ubrany jest w fioletowy ornat czy zielony ma znaczenie. W ten sposób Kościół Święty wskazuje na nastroju oraz charakter czasu liturgicznego. Po niełatwych meandrach tej tematyki, gościnnie w naszej gazecie, poprowadzi Arkadiusz Janczyło z klasy IE. Życzymy przyjemnej lektury.

Źródło: grazawy.diecezja-torun.pl

Naszego. Z nastrojem tegoż czasu bardzo mocno powiązane są występujące w nim barwy ornatów, czyli szat zakładanych przez kapłanów podczas odprawiania Mszy Świętej. W artykule tym pragnę przybliżyć czytelnikom znaczenie poszczególnych kolorów, które Tradycja Kościoła przeznaczyła na ten okres. Skupię się tylko i wyłącznie na szatach używanych w Kościele Katolickim, uwzględniając obrządek łaciński oraz obrządek bizantyjski. Jako źródła wykorzystam książkę „Servite Domino” oraz artykuły z czasopisma „Zawsze Wierni”.

W obrządku tradycji zachodniej, czyli w znaczącej większości Kościoła, podstawową barwą ornatu jest w tymże okresie fioletowy ze złotym wykończeniem, jest to barwa która od najwcześniejszych lat była przez Tradycję utożsamiana z pokutą, postem, żalem, skrucą oraz poczuciem marności, jak i również pokorą. Z tego również powodu występuje ona także w czasie Adwentu. Kolor ten został wybrany, jako iż wymowa jego najbardziej pasowała do idei, którymi w okresie Wielkiego Postu winien żyć chrześcijanin. Barwy tej nie może zastąpić szata ani złota ani srebrna, ze względu na jej niepowtarzalny, tęskny odcień, którego chwalebne szaty uniwersalne nie są w stanie oddać.

Z purpury wywodzi się kolejny kolor, który ujrzyć można podczas Mszy Świętej w okresie wielkopostnym, a mianowicie różowy. Jest to najrzadziej używana barwa szaty liturgicznej w roku, gdyż pojawia się tylko i wyłącznie w III Niedzielę Adwentu (Gaudete) oraz IV Niedzielę (Laetare), którą zwie się również Niedzielą Różową. Jej barwa jest pochodną fioletu oraz bieli, czyli następująco: pokuty oraz radości. Róż oznacza więc połączenie tychże znaczeń, jest więc kolorem radości w okresie pokutnym wynikającą z bliskości wielkich wydarzeń i temu też Tradycja przeznaczyła go na dni wyznaczające bliskość największych świąt chrześcijańskich.

Czerwień to barwa pojawiająca się w Niedzielę Palmową oraz Wielki Piątek, a także podczas Liturgii Męki Pańskiej, czyli dni powiązane z ofiarą Chrystusa, która odkupiła świat. Karmazyn zakładany jest więc na jedne z najważniejszych świąt w całym roku liturgicznym, jako że jest to barwa królewska, a więc pełna godności. Jej pozostałe znaczenia to poświęcenie, krew, ogień, miłosierdzie oraz miłość. Wszystko to również symbolizuje idee bezpośrednio związane z ofiarą Pana Naszego, jako iż została ona złożona z umiłowania ludzkości oraz zlitowania się nad nią, poprzez dobrowolne przelanie krwi, czyli poświęcenie się. Kolor ten nawiązuje również do szaty narzuconej Mesjaszowi przez oprawców podczas Drogi Krzyżowej. Z powodów tych Kościół zdecydował się przeznaczyć szatę tą na wyżej wspomniane święta.

W obrządku bizantyjskim (gdzie szata liturgiczna zwie się felonion), a więc w liturgii grekokatolickiej, czyli odprawianej przez pozostających w jedności ze Stolicą Apostolską chrześcijan tradycji wschodniej występuje barwa fioletowa oraz czerwona, a znaczenie ich jest dokładnie takie samo jak w obrządku łacińskim. Purpura jest tam barwą podstawową i pojawia się podczas zwykłych niedzielnych liturgii wielkopostnych, często przechodzi tam w bordowy, czerwień natomiast występuje tam natomiast w Wielki Czwartek dla podkreślenia niezmiernej ważności tego dnia. Unici używają natomiast trzech kolorów, które nie pojawiają się w tradycji zachodniej. Pierwszym z nich jest zielony, bardzo rzadki w rycie bizantyjskim, a pojawiający się w Niedzielę Palmową, Symbolizuje on życie, nadzieję, zwycięstwo i spokój. Drugim jest czerń, którą kapłani grekokatolicy zakładają w Czystym Tygodniu oraz Wielkim Tygodniu (z wyjątkiem Wielkiego Czwartku), a więc na początek oraz koniec Wielkiego Postu. To barwa żałoby, rozpaczy, ciemności oraz smutku. Trzecim natomiast jest biel, którą zakłada się w Wielkim Tygodniu po śpiewie „Powstań Boże”, który poprzedza czytanie Ewangelii. Kolor ten znaczy radość, triumf, doskonałość i czystość, co pozostawia go jako zarezerwowanego na najważniejsze święta zarówno w tradycji wschodniej jak i zachodniej.

Jak można wywnioskować z napisanego tu przeze mnie tekstu, Kościół Rzymskokatolicki, zarówno w liturgii łacińskiej jak i bizantyjskiej, stosuje szeroką gamę różnych kolorów w ważnym dla każdego katolika okresie wielkopostnym. Barwy ornatów i felonionów mają okazywać nastrój całego okresu i poszczególnych świąt pomagając jeszcze mocniej odczuć nastrój w jakim utrzymana winna być Msza Święta w czasie tym oraz oddać poprzez odcienie te idee, które przyświecają temu okresowi liturgicznemu, tym samym nakierowując na nie myśli samych wiernych co niewątpliwie pomaga im jeszcze lepiej przeżyć odprawianą wtedy Mszę Świętą. Na podsumowaniu tym zamierzam poprzestać, pozostaje więc tylko docenić niesamowite piękno jakie nadają liturgii katolickiej tak wiele wyrażające szaty zakładane przez kapłanów

Arkadiusz Janczyło

I ? you

„Do you know what purple means? Purple is the last color of the rainbow colors. Purple means I will trust and love you for a long time. I just made it up. I wish I can see you for a long time just like the meaning of purple [...].”

Każdy artysta ma swoją własną historię i ze względu na nią na pewne rzeczy fani patrzą inaczej. Zagłębiając się w twórczość BTS, nietrudno jest zauważyć, że często pojawia się u nich kolor fioletowy. Wpisy na mediach społecznościowych kończą się emotikonami fioletowego serca, produkty z ich współprac są fioletowe, a tak naprawdę jest to tylko kilka przykładów. Można by pomyśleć, że tak miało być, jednak kolor ten stał się ważny zupełnie przez przypadek.

Od początku kariery BTS widać silne przywiązanie zespołu do fanów, jak i fanów do zespołu. Przez piosenki, wpisy, aż po wydarzenia czy właśnie kolor. I tak na przykład piosenka „Epilogue: Young Forever” po koncercie na Stadionie Wembley dla wielu fanów stała się bardzo ważna, tak samo kolor fioletowy pod wpływem słów jednego z członków na corocznym wydarzeniu celebrującym debiut zespołu nabrał zupełnie nowego znaczenia.

Podczas trzeciego Mustera w 2016 roku V zapytał fanów czy wiedzą, co oznacza kolor fioletowy i wyjaśnił znaczenie barwy, mówiąc, że fioletowy to ostatni z kolorów tęczy i będzie ufał fanom, kochał ich i chce zostać z nimi tak długo, jak oznacza to fioletowy. Mimo że wypowiedź była chaotyczna i zaskoczyła nawet członków zespołu, a V przyznał, że dopiero to wymyślił, jego słowa bardzo dobrze się przyjęły i właśnie tak powstało „I purple you”(보라해 – borahae), czyli słowa wyrażające nie tylko miłości, ale wcześniej wspomnianą ufność, a nawet wdzięczność.

Członkowie BTS wielokrotnie używali „I purple you” zamiast zwykłego „I love you”. Kolor fioletowy też nieraz pojawiał się podczas występów BTS, na koncertach albo w teledyskach. Do dzisiaj te słowa i sam kolor fioletowy odgrywają ogromną rolę i są bardzo charakterystycznym symbolem w fandomie.

Urszula Ćmielewska

źródło: twiner.com

(Nie) bazując na stereotypach

Naturalnie żaden kolor nie jest oczywiście ani gorszy ani lepszy – to społeczeństwo nadaje im określone znaczenia i funkcje. Wybierając odpowiednie barwy, ludzie mogą swobodnie wyrażać siebie i swoją indywidualność. Tak naprawdę niektóre zasady, według których kolorystyka przypisywana jest danym aspektom, są stereotypowe, sztampowe, a czasem nawet również krzywdzące, a wybierając inny kolor, niż oczekiwano, przelamuje się konwencjonalne postępowania.

Zródło: npr.org

Różowo-niebieski kod

Nawet w obecnych czasach, mimo świadomości i istotnej niechęci niemałej części społeczeństwa, nadal można spotkać się z przypisywaniem kolorów do płci. Dzięki temu nietrudno jest zauważyć, jak niefortunnie łatwo przychodzi ludziom wiara w sztucznie

stworzone koncepty i założenia, które niezwykle szybko przechodzą w zwyczaj i jesteśmy w stanie uznać je za coś naturalnego. Na przestrzeni lat zaczęto odgórnie uznawać kolor różowy za typowo dziewczęcy, niebieski zaś – chłopięcy. Te stosunkowo niedawno wykreowane podziały nie mają, prawdę mówiąc, żadnego rzetelnego wytłumaczenia, a wymyślone zostały ze względu na chociażby modę, czy chęć prozaicznego ujednoczenia kolorystycznego produktów w sklepach. Nie samo ubieranie dzieci w „wyznaczone” kolory wyrządza im krzywdę, lecz to przyczepianie etykiet jest tym, co skłania do refleksji, czy jest to rozsądnym posunięciem – ubierając dziewczynki i chłopców zawsze w rozdzielne kolory, jednoznacznie sugerujemy im, że bardzo się między sobą różnią. Z pozoru błahe przywiązanie do utożsamiania barw z płcią na jednoznacznym poziomie „klasyfikuje” kobiety i mężczyzn, a ma to niemały wpływ na cywilizację. Ta – można by rzec – forma manipulacji ukazuje, iż w naszym społeczeństwie nadal funkcjonują stereotypowe wzorce i uprzedzenia.

Ślubna suknia najprawdopodobniej zawsze kojarzy się z bielą – jest to tradycyjny kolor na tę okazję, symbolizujący czystość i niewinność, który w tym dniu zarezerwowany jest tylko i wyłącznie dla panny młodej. Czerń z kolei tradycyjnie utożsamiana jest prędkiej ze smutkiem, czy żalobą, zatem skojarzenia te są raczej skłócone ze szczęśliwą symboliką wesela.

W niektórych kręgach uważa się, iż pojawienie się w takim odcieniu na uroczystości może sprowadzić niepomyślność na nowożeńców. Jak oczywiście wiadomo – są to jedynie przesady.

Dziś czarna suknia ślubna budzi kontrowersje i nie jest popularnym wyborem. Historia jednak pokazuje, że do połowy XIX wieku to właśnie czerń była zarezerwowana na ślubny kobierzec – aż do 1840 roku, kiedy to królowa Wiktoria założyła białą suknię do ślubu. Władczyni Wielkiej Brytanii była podziwiana przez tłumy, zachwycone nią poddane pragnęły w dniu swojego wesela naśladować jej styl i nosić podobne stroje – to między innymi stąd wziął się zwyczaj widywania panny młodej ubranej w biel, który dzisiaj jest wszystkim znany.

Laura Misiak

Źródło: artelis.pl

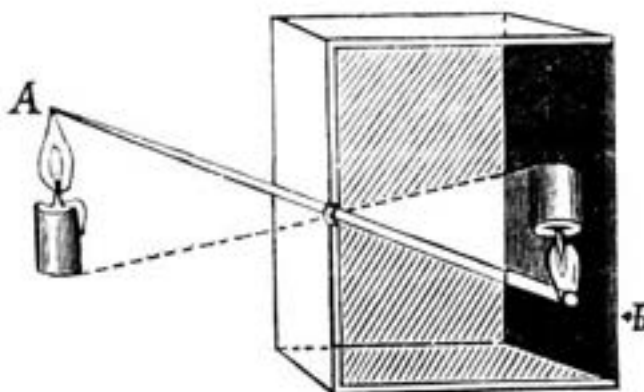

Historia filmu

Kiedy powstał pierwszy film? Kto zapoczątkował przełom w kinematografii? Dziś mamy dostęp do filmów różnej maści i nie zastanawiamy się szczególnie, kiedy produkcja filmowa stała się tak popularna. Warto poznać genezę kinematografii, gdyż na co dzień korzystamy z tego wynalazku i poświęcamy mu wiele godzin.

Prehistoria kina

Prehistoria kina nazywa się okres, w którym zaczęły powstawać pierwsze urządzenia oszukujące ludzki wzrok. Szybko zmieniały one ciąg nieruchomych obrazków, przez co obraz zdawał się ruchomy. Najwcześniejszym z takich urządzeń jest camera obscura (prosty przyrząd optyczny pozwalający uzyskać rzeczywisty obraz. Pierwowzór aparatu fotograficznego). *Camera obscura* bywa nazywana również ciemnią optyczną lub kamerą otworkową.

Źródło: swiatobrazu.pl

Hannibal Goodwin (ksiądz z Newark) opracował taśmę celuloidową, co znacząco przyspieszyło rozwój techniki filmowej. Autorem pierwszych prymitywnych filmów był francuski wynalazca Louis Le Prince, a powstały one w latach 1887 i 1888.

Pod koniec XIX wieku powstało wiele eksperymentalnych urządzeń do wyświetlania filmów, np. kinetoskop Thomasa Edisona. (1891)

Źródło: canalplus.com

Pierwsi twórcy historii

Bracia Auguste i Louis Lumière 13 lutego 1895 opatentowali urządzenie zwane kinematografem. Pierwszy publiczny pokaz filmowy odbył się 28 grudnia tego roku w Paryżu. Wśród ich pierwszych filmów znalazło się „Wyjście robotników z fabryki Lumière w Lyonie” z 1895 (był to film dokumentalny). Pierwszą komedią stał się „Wjazd pociągu na stację La Ciotat” i „Polewacz polany”. Oba filmy powstały jeszcze w 1895 roku. Bracia Lumière uważali, że produkcja filmowa nie ma przyszłości, ale ku ich zaskoczeniu filmy stały się wyrobem komercyjnym.

W Stanach Zjednoczonych Edison zaczął produkować serię filmów obliczonych na łatwy sukces i do tego tanich. Tę produkcje były wyświetlane na jarmarkach. Na szczęście sztukę filmową odnowił francuski iluzjonista Georges Udało mu się tego dokonać swoją fantazją naukową pt. „Podróż na księżyc”. Powstała ona w 1902 roku i zastosowano w niej pierwsze w historii kina triki filmowe.

W USA narodził się specyficzny dla tego państwa gatunek westernu, rozpoczęty filmem *Napad na ekspres* (1903, reż. Edwin Porter) kręconym w plenerze, o rzetelnym montażu, ze słynną sceną bandyty mierzącego z pistoletu do widowni; tam też powstały pierwsze filmy sensacyjne. Równoległe z rozwojem kina powstawały pierwsze, nieudolne jeszcze i bardzo krótkie, adaptacje sztuk oraz utworów literackich.

Przełom w rozwoju sztuki filmowej

Po raz pierwszy zastosowano w filmie dynamiczny montaż i spójną narrację w 1915 roku, w filmie pt. „*Narodziny narodu*”. To dzieło wzbudziło jednak wiele kontrowersji z powodu rasistowskiej wymowy. Reżyser zrehabilitował się autorstwem czteroczęściowej epopei pt. „*Nietolerancja*”.

Zródło: timetoast.com

W Stanach Zjednoczonych przełomu lat 10. i 20. XX wieku powstał specyficzny rodzaj komedii filmowej, zwany burleską, oparty na komizmie sytuacyjnym. W ZSRR z kolei tzw. Radziecka szkoła montażu doprowadziła do powstania kinematografii rewolucyjnej, przemycającej w mniej lub bardziej bezpośredni sposób propagandę komunistyczną i genezę powstania państwa radzieckiego. Do najbardziej znanych twórców radzieckich lat 20. XX wieku należeli Siergiej Eisenstein, Wsiewołod Pudowkin i Ołeksandr Dowżenko.

Film dźwiękowy

„*Śpiewak jazzbandu*” to pierwszy film ze ścieżką dźwiękową. Wyreżyserował go Alan Crosland i wzbogacił film o nowe środki wyrazu. Wkrótce potem Walt Disney stworzył pierwszy animowany film dźwiękowy pt. „*Parowiec Willie*” w 1928.

Popularność „*Śpiewaka jazzbandu*” wywołała powstanie gatunku filmu muzycznego, którego wczesnymi przedstawicielami były filmy: „*Panowie w cylindrach*” (1935), „*Lekko duch*” (1936) oraz animowana „*Królowna Śnieżka i siedmiu krasnoludków*” (1937). W Stanach Zjednoczonych wykształcił się także gatunek filmu gangsterskiego, którego najsłynniejszymi przedstawicielami były „*Mały Cezar*” (1930) czy „*Człowiek z blizną*” (1932). Równocześnie na popularności zyskały horrory i kino przygodowe.

W latach 50 XX wieku pojawiła się kinematografia azjatycka. Najbardziej popularne filmy (z tego ‘gatunku’) to „*Siedmiu samurajów*” (1954), „*Tron we krwi*” (1957) oraz adaptacja sztuki szekspirowskiej „*Makbet*”.

Po II wojnie światowej i dziś

W Polsce nastąpił rozrachunek z latami wojennymi, wskutek którego narodził się nurt zwany polską szkołą filmową. Głównymi twórcami z tego okresu byli Andrzej Wajda („*Kanał*” z 1956 czy „*Popiół i diament*” z 1958), Andrzej Munk („*Eroica*” z 1957 czy „*Zezowate szczęście*” z 1960).

W 1976 roku narodził się kolejny polski manifest, znany pod nazwą „kina moralnego niepokoju”, którego celem było demaskowanie wynaturzeń systemu komunistycznego w Polsce i ich wpływu na zwykłego człowieka. Wśród dokonań nurtu znalazły się takie filmy, jak „Człowiek z marmuru” oraz „Barwy ochronne”.

W Stanach Zjednoczonych w połowie lat 70. XX wieku, dzięki wykorzystaniu najnowszych technologii komputerowych i efektów specjalnych, zaistniało zjawisko powstawania licznych produkcji z gatunków fantastyki naukowej i kina przygodowego (Kino Nowej Przygody). Głównymi jego przedstawicielami byli Steven Spielberg („Poszukiwacze zaginionej Arki”), George Lucas („Gwiezdne wojny”), Robert Zemeckis („Powrót do przyszłości”).

Źródło: timixi.com

W latach 90. XX wieku uznanie zdobyli przedstawiciele kolejnych kinematografii. Belgijskie kino zyskało sławę za sprawą twórczości Jaco Van Dormaela („Toto bohater” z 1991) i braci Dardenne („Obietnica” z 1996); spośród kinematografii azjatyckich wyróżniła się twórczość chińska („Wszyscy albo nikt” z 1999, reż. Zhang Yimou).

*Ciekawostki

1. W którym roku odbyło się pierwsze rozdanie Oscarów?

- Nagrody Akademii Filmowej ufundowano w tym samym roku (1927), co samą Akademię, skupiającą amerykańskich filmowców. Pierwsze nagrody zostały zaprezentowane w 1929 roku w Hollywood Roosevelt Hotel przy udziale 250 osób, ówczesna gala trwała zaledwie 15 minut.

2. Kto jest autorem powiedzenia "Jak się nie ma, co się lubi to się lubi, co się ma"?

- Konrad Tom był przedwojennym reżyserem, scenarzystą i aktorem, szczególnie znanym z komedii "Jego ekscelencja subiekt" i "Romeo i Julcia", gdzie stworzył genialny duet z Adolfem Dymszą, prowadząc Biuro Pośrednictwa Małżeństw "Romeo i Julcia".

3. Portugalczyk Manoel de Oliveira był najstarszym czynnym reżyserem – jego ostatni film powstał w 2014 roku, gdy miał 106 lat. Karierę rozpoczął jeszcze w erze kina niemego.

4. Postać Mistrza Yody, jednego z bohaterów „Gwiezdných wojen”, była wzorowana na wyglądzie Alberta Einsteina.

5. Gdy w 1972 roku Charlie Chaplin odbierał Oscara za całokształt swojej kariery, dostał najdłuższą owację na stojąco w historii gal oscarowych, która trwała 12 minut.

Alicja Łupińska

„Kolory”

Jak powstały kolory? Pytanie to rodzi się w głowie każdego człowieka już w pierwszych latach naszego życia. Wielu ma na to pytanie różne odpowiedzi, ale co jakby przyjąć, że trzema pierwszymi kolorami zarządzał tylko jeden malarz?

Na początku istniały tylko trzy kolory. Nazywały się kolejno Niebieski, Żółty i Czerwony. Ich nazwy nie były niczym specjalnym, przyszły artyście do głowy, gdy ten zobaczył je po raz pierwszy. Leżały w pewnej kolejności ustalonej przez malarza. Kiedyś ułożone były na wzór okręgu, ale sposób ten zaczął nudzić artystę, więc teraz ustawione były w linii. Czerwony znacznie różnił się od niebieskiego, więc postanowione zostało, że nie mogą znaleźć się koło siebie. Żółty zaś nosił w sobie coś, z każdego koloru, więc umiejscowiono go pośrodku. Tak prezentująca się paleta funkcjonowała przez bardzo długi czas.

Oczywiście do pewnego momentu kiedy to artysta chciał przywrócić farbom ich dawne ustawienie. Może nie był wystarczająco ostrożny, może tak już miało być, bo kiedy chwycił pojemnik z Czerwonym przewrócił się Żółty. Z pozoru nieszkodliwy upadek poskutkowało wpadnięciem kilku kropeł słonecznej cieczy do tej o kolorze nieba. Duże dłonie malarza poczęły nerwowe oddzielanie kolorów, co nie skończyło się sukcesem.

W miejscach gdzie dwie farby zetknęły się ze sobą, powstały dziwne plamy. Wyglądały one podobnie do trawy i liści. Malarz musiał się chwilę zastanowić, jakie imię pasowało do niepożądanego intruza. Po minucie lub dwóch w jego głowie pojawiło się słowo *Zielony* mężczyzna uśmiechnął się do siebie i większą szpatułką oddzielił nowy kolor. Wszystkie swoje farby ustawił w nowej kolejności – Czerwony, Żółty, Zielony, Niebieski.

Minęło dużo czasu, kiedy artysta oswoił się z myślą mieszania kolorów. Postanowił on wówczas zrobić pewne doświadczenie, a mianowicie pomieszał Niebieski z Czerwonym. Otrzymał coś dziwnego, coś czego przez dłuższy czas nie mógł przypisać żadnej znanej mu dobrze rzeczy. W końcu przypomniał sobie pewien poranek, kiedy obudził się za wcześnie i nie mógł zasnąć. Niebo miało wtedy kolor Czerwony, Niebieski i *Fioletowy*. Nazywając kolejny kolor, malarz postanowił farby znów umieścić w okręgu.

Artysta z czasem kontynuował eksperymentowanie z barwami i tak powstały właśnie: Pomarańczowy, Różowy, Brązowy, Czarny, Indygo i wiele, wiele innych. W pewnym momencie ułożenie wszystkich kolorów stało się niemożliwe.

Lena Mirosz

Czarno na białym o kolorach

Kolory otaczają ludzi na co dzień dla i większości z nas są czymś zwyczajnym. Jednak i one skrywają w sobie coś specjalnego. Prawdą jest natomiast to, że mają ogromny wpływ na nasze życie. Nie zdajemy sobie sprawy jak niesamowitym są zjawiskiem. Ten artykuł zmieni twoje postrzeganie barw.

Badania naukowe wykazały, że srebrny jest najbezpieczniejszym kolorem dla samochodów. Bo według statystyk samochody te rzadziej od pozostałych uczestniczą w wypadkach drogowych.

Niebieski pomaga się uspokoić, przyczynia się do odzyskania spokoju wewnętrznego. Ponadto spowalnia rytm serca, obniża ciśnienie krwi i łagodzi stany depresyjne.

Badania wykazały, że noworodki, które mają zaledwie 2 tygodnie, w pierwszej kolejności wyróżniają kolor czerwony. Niektórzy eksperci są zdania, że ten kolor jest najbardziej przyjemny dla dzieci, ponieważ przypomina kolor otaczający je przez wszystkie 9 miesięcy. Naukowcy wyjaśniają, że czerwony ma najdłuższą falę wśród reszty kolorów. Dlatego jest najłatwiejszy do zobaczenia.

Źródło: printdream.pl

Są ludzie, którzy boją się kolorów. Jest to tak zwana chromofobią, obsesyjny lęk przed jakimkolwiek kolorem lub kolorowymi obiektami. Najczęstszymi typami chromofobii która jest irracjonalny lęk przed kolorem żółtym, lub melanofobią czyli irracjonalny lęk przed kolorem czarnym. W wielu przypadkach za tą fobią mogą kryć się przesądne pomysły.

Badania pokazują, że dla większości ludzi czerwony i żółty kojarzą się z czymś bardzo apetycznym i smacznym. Nic więc dziwnego, że fast-foody wykorzystują te kolory w swoich logach.

Ludzie posiadający tetrachromacie są w stanie zobaczyć promieniowanie, różne odcienie, które zwykłemu człowiekowi wydają się identyczne, niczym nie różniące się od siebie.

Badania pokazują, że to, jakiego koloru programy telewizyjne oglądałeś w dzieciństwie, wpływa na kolor swoich snów. Nie jest wykluczone, że właśnie dlatego większość starszych ludzi widzi czarno-białe sny.

Źródło: typepad.com

Podczas gdy większość ludzi postrzega kolor czerwony jako zagrożenie, w rzeczywistości on uspokajająco wpływa na kurczaki. Lampa emitująca czerwone światło, pomaga usmierzyć ich niepokój, poprawia sen. Ponadto zapobiega kanibalizmowi i dziobaniu się.

Milena Ciepłucha

Jest duże prawdopodobieństwo, że im lepiej coś wygląda, tym lepszy ma smak. Naukowcy przeprowadzili eksperyment, z którego wynikało, że kolor naczynia ma wpływ na smak podawanej w nim potrawy. I tak kawa smakuje ponoć najlepiej podana w brązowej filiżance, zaś gorąca czekolada w pomarańczowym kubku.

Dwukolorowe futro u kota oznacza, że jest to kotka. Dzieje się tak dlatego, że u kotów gen odpowiadający za ubawienie znajduje się w chromosomie X. Kotka ma dwa chromosomy X więc może mieć więcej niż jeden kolor.

Znaczenie kolorów w modzie.

Ubrania jakie nosimy pozwalają nam wyrażać siebie, oraz decydować, jakie pierwsze wrażenie chcemy zrobić. Jest wiele zasad, oraz wskazówek dotyczących tego w jaki sposób powinno się ubrać na wszelakie okazje, w zależności od wieku, płci i statusu. Przykładowo osoba starsza w szerokich spodniach, oversizowej bluzie i trampkach, może zostać przez społeczeństwo odebrana jako niepoważna. Ogromne znaczenie na to jak zostaniemy odebrani mają również kolory jakie nosimy, ponieważ możemy nieświadomie przypisywać cechy drugiej osobie na podstawie dominującej barwy ich ubrania. Dlatego właśnie przygotowałem dla was swego rodzaju poradnik, aby pomóc wam dobrać kolory do odpowiedniej okazji.

Biały

Panny młode noszą białe suknie, aby podkreślić swoją czystość i niewinność. Biały kolor świetnie odbija światło, więc w modzie jest idealnym letnim kolorem. Barwa ta powinna więc być noszona przez ludzi, którzy chcą wyglądać na szczerych, niewinnych i nie wyróżniać się.

Zródło: whowhatwear.com

Zródło: houseofcb.com

Czerwony

Czerwony jest bardzo intensywnym i wyraźnym kolorem, oraz uznawany jest za symbol miłości. Ubranie w tym kolorze pozwala nam na sprawienie wrażenie osoby pewnej siebie i dominującej. Czerwony powinny nosić osoby, które potrzebują odwagi, chcą się wyróżniać i dążyć do celu.

Zielony

Zielony uznawany jest za kolor natury, sprawia wrażenie kojącego i odświeżającego. Panny młode w średniowieczu nosiły zielony aby pokazać płodność. Dzisiaj, zielony powinny nosić osoby aktywne społecznie i te, które chcą podejmować dobre decyzje.

Różowy

Kolor różowy noszą ludzie, którzy chcą okazać delikatność i miłość, oraz są pełni wyrozumiałości i empatii. Osoby, które chcą wyglądać poważniej lub niezależnie, powinny unikać tego koloru.

Żółty

Żółty jest wesołym kolorem, który skupia na sobie uwagę. Młodzi, aktywni ludzie lubią nosić żółty. Osoby, które nie chcą wyglądać na samotnych, powinni ubierać się w ten kolor. Żółty pomaga w racjonalnym myśleniu, zapamiętywaniu i pewności siebie.

Zródło: maytheray.com

Źródło: concosalometto.com

Czarny

Czarny jest kolorem siły i autorytetu. W modzie, często używany, ponieważ sprawia, że ludzie wyglądają smuklej. Jest elegancki i ponadczasowy. Może też sugerować podporządkowanie się, subordynację lub nawet zniewolenie (księża noszą czarne, aby pokazać swoje posłuszeństwo Bogu).

Brązowy

Brązowy jest kolorem bezpieczeństwa, ochrony i majątku pieniężnego. Oznacza stabilność i wsparcie. Brązowy uspokaja nas w życiu codziennym, sprawia, że czujemy się spokojni i bezpieczni. Brązowy powinni nosić ludzie, którzy chcą okazać wsparcie, lub zaufanie drugiej osobie.

Źródło: tumblr.com

Źródło: stealthelook.com

Niebieski

Niebieski to kolor nieba i mórz. Jest bardzo popularny. Powoduje u nas odczucie spokoju, ale potrafi też być zimny i depresyjny. Jest rekomendowany na rozmowy o pracę, gdyż symbolizuje lojalność. Niebieskiego unikać powinny osoby smutne, zdenerwowane lub w depresji.

Miłosz Janowicz

Jakim kolorem jesteś ?

1. Jaka jest twoja ulubiona pora roku ?

- ❖ wiosna
- ❖ lato
- ❖ jesień
- ❖ zima

2. Jaki jesteś ?

- ❖ spokojny
- ❖ szalony/ pomysłowy
- ❖ smutny
- ❖ radosny

3. Co powoduje, że jesteś szczęśliwy ?

- ❖ czytanie, odpoczywanie
- ❖ moje zainteresowania
- ❖ przebywanie w samotności
- ❖ spędzanie czasu z przyjaciółmi

4. Które słowo najbardziej do ciebie pasuje?

- ❖ miły
- ❖ energiczny
- ❖ tajemniczy
- ❖ inteligentny

Jeśli twoja najczęstszą odpowiedzią był myślNIK 1 jesteś **kolorem zielonym** – symbolizuje on spokój, harmonię, ale przede wszystkim rozwój i dobrobyt.

Jeśli twoja najczęstszą odpowiedzią był myślNIK 2 jesteś **kolorem pomarańczowym** – symbolizuje on energię, ekscytację oraz motywuje nas do działania.

Jeśli twoją najczęstszą odpowiedzią był myślNIK 3 jesteś kolorem czarnym – symbolizuje on wyciszenie, uspokojenie, koncentrację nad sobą oraz dodaje pewności siebie.

Jeśli twoją najczęstszą odpowiedzią był myślNIK 4 jesteś **kolorem żółtym** – symbolizuje on potrzebę kontaktu z drugą osobą, radość, bogactwo oraz szczęście.

Marcelina Kruaze

Fot.2LOTV

Redaktor naczelny

Alicja Łupińska

Skład redakcji

Milena Ciepłucha, Laura Misiak, Urszula Ćmielewska,
Marcelina Kruaze, Miłosz Janowicz, Lena Mirosz

Oprawa graficzna

Anna Fabryczewska

